

SLOVENSKI NAROD.

zhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Frana Keimana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

Resni dnevi.

IV.

Recimo, kar hočemo, v našem ljudstvu, v našem že precej zavednem ljudstvu vre velika nezadovoljnost. Toliko je treba davkov plačati, toliko krepkih in najboljših sinov nam jemljejo za tri leta v vojake in nič se ne stori za zboljšanje naših razmer. Dosti jih uvideva, da neso naši poslanci krivi tega za nas neplodnega življenja; prišli smo še le komaj v čase, v kojih mirnejše živeti smemo in dolgo traja boj proti onim, ki so nas prej davili in vlada sama je dozda dosti sil uporabila v to, se proti prejšnjemu sistemu, oziroma pojemajočim udarcem istega izdržati in to delo vzelo je tudi naše poslance v zakup. Vodila je naše poslance misel, da je treba sistemo podpirati, ki nam ni sovražna. — To mnogi uvidevajo, ali veliko je število onih, koji so nezadovoljni, kojim je želja po novih možeh. — Ni nam, ako površno stvari motrimo, biti prejšnjih bojev z našimi renegati, vsaj povsodi ne, in ker tega silnega boja ni, prihajajo druge misli; mislimo na naše sodnije, šole in mislimo prav resno o zboljšanji materialnega narodovega blagostanja, ki je izvan okvira šol in sodnij.

Bodimo odkritosrčni, — za Dolenjsko se še nič ni storilo, kar bi količkaj dalo upati trajnega prida. Ubogi smo, nam prihajajo lahko umevno pred vsem materialna vprašanja v misli in ker nam železnica obeta mnogo in vse, kar si zdaj dobrega želeči moremo, vrti se skoraj ves razgovor o njej. Umevno je, da si želijo najbolj zapuščeni kraji, kakor Novo mesto, Metlika, Črnomelj in drugi može za zastopnike, ki so energični in ki bodo obče stališče države manj, nego to ljubo nam dolenjsko stran pred očmi imeli.

Ali nam je to zameriti? — Prijatelj, ki v Ljubljani, v Kranji, v Litiji sedi, tebi je lahko, greš k železnici in popelješ se z malim denarjem daleč, — pod streho, pri zakurjeni peči, — mi moramo 3—7 ur na vozu čepeti, ali pete brusiti in to slednje neznosno dolgo. Iz Drage v Novo mesto potrebuješ sem in tja z dobrim konjičem 3—4 dnij.

V tatih okoliščinah je potem lahko umevno, da pri nas stari kandidatje za državnozbornske mandate opazujejo zdaj tu pa tam nasprotstva. To duševno razpoloženje na Dolenjskem može uporabljajo, da bi se popeli do mandata ter ljudje sami koga iz svoje srede za poslanca želé. — Prve prikazni so vsakdanje, druge redke, prav redke, ali pojavile so se v treh volilnih skupinah.

Ne bom razmotrival, kateri teh kandidatov je primernejši; ali računati moramo s to prikaznijo; ona nam svedoči, da smo prvič torišče, kjer je dosti nezadovoljnih in drugič, da tudi sami za-se misliti začenjamo. — Bilo bi nespametno to vse prezirati, in maščevati bi se čez najmanj 6 let utegnili tako preziranje. Pomisliti je, če vse drugo ne, to, da je na Dolenjskem še srednji stan po velikej večini pošteno domoljuben. Ne vrzimo tega mogočnega stebra vsacega naroda lahkomišelnost v stran, oklenimo se ga z vso gorečnostjo, držimo ga, prikujmo ga na ljubi slovenski dom!

Res je, volitve so prav blizu in kri se v nas hitreje pretaka, ali jedno vsi brez izjeme mislimo: ne stopamo zdaj na volišče, kjer se nam (vsaj na Kranjskem) poslanci usiljujejo, ki nas prav iz srca sovražijo, zbor je le mej poštenimi domačini. Dajte nam vseskozi pošteno domoljuben srednji stan, in jaki smo, tako jaki, da nas ne vrže v najhujših časih, — kateri nam še utegnejo priti, — najhujša sistema na tla. Dosti naših meščanov, tržanov je

dozda v nasprotnem taboru politikovalo; — mirnejši so hvala Bogu časi, — marsikateri ni rad v tem taboru, marsikateremu preseda prusizem, ki se je najedenkrat v prejšnjih „Kranjih“ razvil; ni jim še pomrla ljubezen do domovine, lahko ravnajte, ne tirajte ljudi, ki z jedno nogo tam, z drugo pri nas stoje celo kam drugam, ne dajajte ljudem imen, koje žalijo, mislite na to, da dobra beseda zmiraj lepo mesto najde. Žalostno je, ali resnično, boj, ki ga v političnem življenji vodimo, prenesel se je v zadnjih 20 letih tudi v socialno naše življenje. Naravno je to bilo, nasprotstvo vzeti nam je hotelo vse, obešati nas je hotelo kar v masah. Ali mirnejše čase imamo in kar je pred vsem prvo vprašanje, je to, da zopet pomirimo socialno naše življenje. Prijatelj mi v socialnem življenji i nasprotnik v političnem ne bo nikdar tako ljut, kakor pa, če me tudi socialno sovraži. Zidajmo tudi za bodočnost. Zmiraj bolj utihujejo glasovi, da kdo ne razume našega jezika; — to staro bodalo je skrhalo se; mladež vsa že prav čedno i takozvani novi jezik govori. Ne prizirajmo tega. Srečne roke in ljubezen v prsih do one mladeži, ki ima zdaj nasprotne nam očete, ki bi pa jedenkrat zanikovala očetovo nekdanje stališče, — nam je vsem krvavo treba. Ali pa more to koga nasprotnika z nami sprijazniti, ako vidi, da se bijemo mej sabo ravno tako, ko prej složni z renegatstvom. Dajmo mirno, dajmo prijateljsko delati za naše kandidate in zaupni može, ki kot centrala delate, dajte glasom iz ljudstva tudi mesta. Nemamo dosti izbirati, malo je sposobnih za posel drž. poslanca, ali ako nekateri del ljudstva želi tega ali onega, ne dajte dopuščati, da se zaradi jednega ali drugega kandidata razpor mej meščani, tržani kacega mesta ali trga dela. Uvidevam, volilni boji se ne bijejo z glacérovicami, ali nam nož germanizacije na tilniku preti, v bodočnost se ozirajmo in ne mislimo v človeku, kojemu se ta ali oni kandidat ne dopada, zakletega sovraga; — vsaj ima vsaki človek pravico, misli svoje izražati. Da je kandidat domačin, pošten domačin in v vsem drugem sposoben, sposoben tudi se večini vseh slov. poslancev udati, zložno ž njo ravnati, na to pride vse, samo ime ne šteje. Tudi mlajši naraščaj naj se uvežba v parlamentizem; bodimo veseli, da se še kateri mlajši pošte-

LISTEK.

Pariz v Ameriki.

(Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * * Stat nominis umbra.)

Dvajseto poglavje.

Duhovniški zajutrek.

(Dalje.)

Še jedno vprašanje, doktor, in ne zamerite mojej skromnosti. Katera mej temi urami je pač prava?

Čudno vprašanje! Ura je za vsak kraj prava, ker vsakemu kraju solnce na različni točki vzhaja, ali vsaj nam se dozdeva, da vzhaja. Ali je gospod profesor zadovoljen s svojim sivobradatim učencem?

Da, da, doktor, vidim, da se midva v bogoslovstvu in zvezdoznanstvu popolnem vjemava.

Gospodine Naman, sedaj začenjamo vas razumovati. Resnica vam je solnce, katero vsak izmej nas različno vidi, prav po obzorji, ki ga oklepa. Nedvomno je prezbitarijanski veri poludne, ko je ta

ura baptistom že odbila, metodistom pa še bila ni. Kdo ve, ali se katoličani ne prištevajo k protinožcem? Vsakakor je to kaj umovit način združevati napuh s pobožnostjo in skromnostjo.

Gospodine, rekel je Naman zarudel, vi mi delate krivico. Razumeli ste moje misli, a napačno si razlagate moje čuti. Da, vsaka vera, in rekel bi skoro, vsak kristijan, kot jaz mislim, ima različno obzorje. Rojstvo in odgoja določujeta nam izhodišče; mi pa potem korakamo k onej resnici, ki nas k sebi kliče; naša dolžnost je, da se jej po učenji in krepostnem življenji neprestano približujemo. Naj bodo vere, katere božja luč bolj razsvetljuje, rad verujem; a zaradi tega pa nesem nič manj prepričan, da se tudi v najneznatniši veri lahko nahajajo najboljši kristijani. Gotovo je velika prednost, stati blizu solnca, a to ni zmeraj razumen uzrok, da bi je bolje videli. Ravno zaradi tega, gospodine, ljubim jaz prezbitarijansko cerkev in zaradi tega tudi nikogar ne obsojam.

Vse to je govoril z najljubeznivejšo odkritosrčnostjo. Kako lepa je pač krepost v mladej duši; pravo smehljanje je jutranje zore prve dni spomladi!

Dragi prijatelj mladi, rekel sem Namanu, vaše iluzije so nekako zapeljive, spoštovanja vreden je čut, iz katerega izvirajo, a najmanjša sapica zdravega razuma jih bode razpršila. Če vsak kristijan resnico gleda na svoj način, ni je resnice. Tako se zopet povračamo k sumnivosti Montaignovi. Vi pač ne bode našli verske dogme, katere ne bi napadali, niti vere, katere ne bi spodkopavali. Vaš nauk (teorija) na videz toli krščanski, obsoja nas k nepremagljivi sumnji ter nas konečno vodi k splošnemu neverstvu.

Doktor, odgovoril mi je mladenič z glasom tolike skromnosti, da me je prav ganila, zdi se mi, da napravljate tožbo človeškemu duhu t. j. delu božjemu. Po različnosti in slabosti naših očí bi pač tudi lahko sklepali, da nič ne vidimo. To bi bila pač ista logika in isti lažen izvod (sofizem). Prirodnoznanstvih vednostij si vsak po svoje prisvoji, ta več, oni manj; a ta različnost vednostij uničuje vednost? Ali obsega fizika le jeden učni stavek, ki ne bi ga spodkopavali? Ali bode zaradi tega tajili, da je kaka prirodznanstvena resnica?

Pripodoba šepa, dragi Naman. Kaj je dan

njak za to osebnemu mirnemu življenju sovražno delo žrtvuje ter za politiko, ki je že tolikim gmotno lepo pot razdrapala. Ne mislite, da je potem vsa disciplina uničena, prihodnost vidi potem, ako treba proti sovražniku iti, pomnoženo krdelo in tedaj ne bo motilo kar nič slovnosti. — Jediní smo v programu, vsi imamo isto svrhu, nasprotnik se nam bo le v nekaterih krajih s tem pokazal, da bo v ozadju kakega nemškega kandidata imel, katerega bi mej naša dva potisnil, opominjajmo mirno rojake k slogi in sloga se bo dosegla; ali če ne-bi bili, s hudim ravnanjem ne bo razmerje drugače postalo. Dva kandidata se ne moreta za jedno volilno skupino postaviti, ali ne uvidevam, da bi se zaradi dveh kandidatov v lase skakali. Dajmo mirno se dogovoriti in mirno za jednega se zjediniti, da nasprotnik ne bo smehom gledal na nas, če si sovražno nasproti stojimo. — Nekovo centralno vodstvo mora biti, brez njega ni ničesar doseči. Se ve da ta naj uvaža glas ljudstva. Torej ne rušimo našega srednjega stanú, pomirujmo socialno naše življenje, bodimo složni, ako smo se odločili za jednega kandidata, ne odpirajmo duri, skoz katere bi kak prusijan prilezel v naše svetišče! S—c.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 30. aprila.

Oficijozni listi se jako veselí, da se je sklenil kompromis v moravskem veleposestvu, kajti s tem je storjen začetek tako težko pogrešane srednje stranki v **državnem zboru**. Da se mi nemamo nobenega povoda veseliti srednje stranke, pač ni treba praviti. Ž njo bode vlada samo zavirala opravičene terjatve nenemških narodov avstrijskih. Če kje, gotovo tu velja svetopisemski pregovor: „Kdor ni z menoj, je zoper mene.“ Ako srednja stranka ne pojde povsod z desnico, pojde proti njej. — Volilno gibanje je po vseh kronovinah že precej živahno. Poslanci poročajo svojim volilcem o njih delovanju v državnem zboru. Zanimivo je, kar je izrekel poslanec Richter v Stockerau u pred svojimi volilci, kako on misli, da se bode organizovala le vica v bodočem državnem zboru. Po njegovem mnenju je naravno, da se bode nemški klub osnoval. Oni levčarji pa, ki ne marajo pristopiti temu nemškemu klubu, bodo pa osnovali poseben liberalen klub. Nemški konservativci Lienbacherjevega mišljenja bodo pa imeli svoj klub. Vsi ti trije klubi stopijo mej sabo v tesno zvezo. Levica bi tedaj bila sestavljena iz več klubov, kakor je desnica. Ali jo bode to okrepilo, je vprašanje. Morda se je bode polastila ona onemoglost, katera vlada na desnici. Desničarji so se imeli večino, pa neso mogli nič kaj doseči, in temu je bila kriva razcepljenost v več klubov, ki jih je slabila.

„Madjarsko kulturno društvo“ je na **Srednjo-gradskem** mej rumunskim in saksonskim prebivalstvom vzbudilo jako veliko nevoljo. Ko se je na Sibinjski občinski zbor obrnilo dotično društvo s prošnjo za podporo, izrekel je ta svoje obžalovanje, da se tako protizakonito skuša urivati madjarski jezik in sklenil to svoje mnenje sporočiti tudi drugim občinskim zastopom. Ta sklep pa ni bil po volji ogerske vladi in ministerski predsednik Tisza ga je razveljavil. Nedavno je pa zborovala rumunska pravoslavna sinoda. Pri tem zboru so se tudi mnogi pritoževali, kako se širi madjarizacija in vsprejel se je sledeči predlog: „Z ozirom na to, da se delé nagrade onim učiteljem, ki se v rumunjskih šolah posebno odlikujejo s poučevanjem in širjenjem madjarščine — če tudi se kak predmet more pre-

več gojiti le v škodo drugih predmetov — z ozirom na to, da noben zakon ne zapoveduje jednostranskega izučevanja kakega predmeta v nižjih šolah, ampak se le enakomerno izobraževanje zahteva — obžaluje sinoda, da se razdeljujejo taka darila za širjenje madjarščine in naroča konzistoriju strogo paziti na take učitelje na konfesionalnih šolah in proti učiteljem, ki so dobili take nagrade, začeti preiskavo in konstatovati, če se ni madjarščina preveč gojila v škodo drugih predmetov.“ Vsi madjarski listi so jako razdraženi zaradi tega predloga.

Reforma **ogerske** gospodske zbornice je sicer dovršena, ali se pa bode mogla takoj popolnem izvršiti v praksi, se pa ne vé. Škofje in kuratorji reformovane cerkve imajo še neke pomisleke proti ustupu v zbornico. To stvar bode odločila sinoda.

Vnanje države.

Kakor se sme iz poslednjega govora angleškega ministerskega predsednika sklepati, je malo upanja, da bi se mir ohranil. V tem govoru je angleški ministerski predsednik izjavil, da Anglija obstoji na tem, da se preišče, kdo je zakrivil boj pri Penždehu mej Rusi in **Afgani**. Rusija se vedno dosledno brani, da bi se ta slučaj še dalje preiskoval, ter tudi sedaj ni verjetno, da bi v to privolila. Najbolj bo pa to otežilo ohranjanje miru, da se iz Gladstonovega govora razvidi, kakor bi bila Rusija prelomila pogodbo s 17. marca. Tega Gladstone naravnost trdil ni, a vendar bode vsakdo to sklepal iz njegovega govora. To mu bode težko odpustila Rusija. Vojna se pa tako hitro še ne bode začela, ako jo ne pospeši kak nepričakovan dogodek. Tak dogodek bi bil, ko bi bili res Afgani uničili jeden ruski batalijon, kakor poročajo nekateri angleški in ruski listi, kar se pa še dvomi. Rusi bi tedaj bili prisiljeni začeti boj z Afgani da popravijo svoj poraz in rešijo čast svojega orožja. Da je pa vojna skoraj gotova, kaže izrek poslanika neke tuje države v Londonu, ki se tudi jako zanima za to stvar, da so šanse za vojno še nad 999/1000. Hiteti pa za vojno nemata nikakega povoda niti Rusija niti Anglija, kajti obe se še morata pripravljati. Posebno v Rusiji poslednje tedne hitro utrjuje obrežja. Na Finsko se odpošlje v kratkem iz Kijeva 50 težkih topov. V Helsinkforsu delajo se priprave, da državni arhiv in zbirke vseučilišča spravijo v varnost. Poveljnikom trdnjave Sweaborg imenovan bode šef ženijskega voja na Finskem, general-lieutenant Sederholm. Mnogo ruskih častnikov, ki so dovršili visoke vojaške šole, prestavilo se bode k polkom v srednjo Azijo in pri tem bodo povzdigneni v sledeči čin. Sedem angleških ladij približalo se je ruski trdnjavi Vladivostak ob Tihem oceanu. Dozdej še neso skušale nič ovirati prometa. Nastavljene so v polukrogu okrog Vladivostoka. Zato pa Rusija pridno utrjuje obrežje ob Tihem oceanu. Kitajskim oblastvam je še naznanila, da z drugim majem ugasne svetilnik v Vladivostoku in se tedaj zapre tamošnja luka z dvojno vrsto torpedov. Angleški vladni listi bodo neki sedaj začeli pomirljiveje pisati, ko je zbornica dovolila kredit. To pa najbrž ne bode več odvrnilo vojne.

Turški sultan je, kakor se poroča iz Carigrada, z redi odlikoval več uradnikov ruskega ministerstva vnanjih zadev. Knezu Obelanskemu, gospodoma Baturskemu in Hewettu poklonil je Osmanied druge vrste, gospodu Zencu Medžidie-red druge vrste, potem Osmanie- in Medžidie-red tretje vrste več drugim činovnikom tega ministerstva. Temu odlikovanju pripisuje se velik političen pomen. — Turčija se neki še ni odločila zaradi prehoda angleških ladij skozi Dardanele, ako pride do rusko-angleške vojne. — Po policijskih poizvedbah je pri poslednjih protizidovskih izgredih v Kadiköi-j bilo 40 židovskih hiš več ali manj poškodovanih. Dozdaj so zaprli 63 oseb, mej njimi 5 žensk.

Trije **francoski** departementi so v nedeljo volili senatorje. Izvoljeni so sami republikanci, kar

se zmatra za dobro znamenje za bodoče volitve v zbornico poslancev, ki bodo jeseni.

Konflikt mej **egiptovsko** in francosko vlado je že neki poravnán. Posredovala je Anglija. Egiptovska vlada bode Franciji dala zadostenje. Dotičnemu listu bodo zopet dovolili izhajati. Francija odstopi od terjatve, da se kaznuje dotični policijski častnik, ki je nepravilno postopal proti uradnikom francoskega generalnega konzulata.

Dopisi.

Iz Tržaške okolice 27. aprila [Izv. dop.]

Za 5. okraj bil je pred 6 meseci izvoljen poslanec g. M. Živec inženir iz Trsta. Ker se sedaj bližajo volitve, prišel je včeraj ta gospod poročat svojim volilcem, kako in kaj je delal in sicer je bil v Trebčah. Trebenjci so ga z veseljem vsprejeli in mu izrekli zahvalo, ker tako moško in krepko postopa proti naporom Italijanov. Bilo je zbranih okolu 40 mož, ki so bili jednega duha in jedne misli, da bodo zopet volili njega. Ali glej čuda, v njihovi sredi prikaže se agitator nasprotne stranke v podobi gospoda župnika Paharja. Kako da se je najedenkrat ta gospod preobrnil, kako da je najedenkrat postal pristaš Burgstallerja? Prišel je tako zvito govoriti in obračati besede, da smo se vsi čudili. Pritrjeval mu je tudi župan. Oba sta izrekla očitno v obraz g. Živcu, da njega ne bodeta volila, ker on nič ne doseže. Burgstaller da bode preskrbel cerkvi nove zvonike in še več družega. Čuda, da še nestala rekla, da bodo dobili Trebenjci in Openci fabriko za plin s pomočjo Banskega lorda. V Trebčah snuje se tudi društvo pevcev. Poučevati jih je prišel g. učitelj. Ali nasprotna sta župnik in župan in zato je moral nehati učiti. Lepa predstojnika to, ki zabranjujeta našemu narodu omiko in napredek. Ne bodita taka ko veter, ampak stojta trdno, da bodeta uzor celej vasi. Baš vidva bi morala navduševati narod, da se probudi, in da si iz revščine pomaga, ali vidva mu kopljeta grob italijanskemu magistratu na ljubo. Upamo pa, da Trebenjci ne bodo vaju poslušali in tudi ne ubogali, ampak volili moža, ki se krepko poteguje za naš rod, ne pa onega, ki vam druge pravice ne privoščí, kakor da smeta voliti svojega čednika. Slavo kličem Trebenjskim in Openskim rodoljubom, vama odpačnikoma pa črt in — — —

S Krke 28. aprila. [Izv. dop.] Že tri tedne čakam, da bi kdo kaj poročal o čudnem dogodku, o katerem tu vsi govoré. 7. t. m. pride že v mraču od Trebnega kramar, doma iz Črnomajškega okraja, kateri je več nego dve leti blago po Bavarskem na drobno po hišah prodajal, kar se razvidi iz njegovih papirjev. Poprosil je za prenočišče pri nekem, kakor smo vsi mislili, poštenem kmetu. Po noči se je pa unel mej kramarjem in gospodarjem, Bog ve zakaj, jako hud prepir. To bilo je okolu najstjati. Kramar je skočil skozi okno in se na roki močno obrezal. Kričoč je tekél po vasi, prišedši do hiše, kjer je videl luč, poprosil je, da ga pusté notri. V tej hiši so bile tri ženske, ki so mu hitro odprle, potem so mu pa na njegovo prošnjo roke umile in obvezale. Pravil jim je, da je že v drugič, kar po svetu hodi, bil v takej nevarnosti. Več povedati ni imel časa, kajti pritekel je za njim oni gospodar, pri katerem je prenočeval. Terjal je, da naj plača stekla v oknih, katera je pobil. Ko ga tujec zunaj zasliši, se močno prestraši. Hitro seže po listnico in jo

danes še ostalo od prirodoznanstva, kot je bilo pred petdesetimi leti? Včerajšnja resnica je dan danes zmota.

Ne, doktor, le kar je včeraj bilo zmota, padlo je, kakor suho listje pada; resnica se ni nič premenila; kajti resnica je le pravo izpoznanje prirode in priroda sama se ne preminja.

To vam rad priznam, mladi gospodine, a verska resnica je druge vrste kot prirodna resnica.

Doktor, odvrnil je Naman, ko bi hotel vam to vrh tega kaj dvomljivo misel tudi priznati, ne prišla bi zaradi tega dalje. Naj bodo telesa, svet napolnujoča, še toli številna in različna, imamo vendar le svoje oči, da jih vidimo; česar ne vidimo, ne biva za nas. Kolikor različna je tudi resnica, imamo le našega duha, da jo razumemo. Ali so naše dušno moči dvojne? Da razkrivamo naravne resnice, podaril je Bog vsakemu raziskavno, nemirno, delavno moč, katero razum imenujemo. Ali je razven tega v nas še kaka druga moč, ki versko resnico dobiva na ta način, kot se v zrcalu predstavljene stvari upodablja? Če ni take moči, po tem je različnost o verskih mislih naravno izsiljena; ravna se po starosti, po odgoji, po domovini, po naravnih moči ali

delavnosti našega duha. Nasproti če pa je taka dušna moč, moramo vsi jednako misliti, kakor po prirodnem zakonu tudi vsi jednako sopemo. A hvala Bogu, to ni tako. Bog je vsakemu izmej nas dal svobodo, da ga lahko napačno razume, a s tem je dal vsakemu tudi pravico, ljubiti ga. Ta svoboda, ki vas toli straši, je naša najlepša dota, kajti ta svoboda dela vero za ljubezen in krepost.

Naman, vzkliknil sem, vi ste prorok največje zmešnjave (anarhije). Vi razpihujete najlepše sanje človeštva. Une foi, une loi, un roi (jedna vera, jeden zakon, jeden kralj) bilo je gaslo srednjemu veku, gaslo, katero še sedaj vsak človek globoko v srci nosi. Kaj nam zato ponujate? Zmešnjavo. Kaj bode cerkev, kjer vsak različen jezik govori in jezika svojega soseda ne razume?

Gospodine, odvrnil je mladi duhovnik, jaz ne ljubim manj jednote kot vi. Kristus pravi, da bode napočil dan, ko bode samo jedna čreda in pastir; jaz verujem v besede Kristove. A jedinstvo ni jednoličnost. Opazujte naravo: kako občudovana jednota! In vendar ni drevesa, ni rastline, ni cvetke, kaj pravim? ni celo lista na drevesu, ki bi bil drugemu jednak. Iz neskončne različnosti ustanovlja

Bog živo in popolno jedinstvo. Zakaj ne bi prirodni zakon bil tudi zakon človeštva? Zakaj bi glas vsake stvari ne našel svojega mesta v hvalni pesni, katero zemlja Gospodu popeva? Kaj je žalostno jednozvočje jedne same sekirice v primeri s tem bogatim soglasjem (harmonijo)? Meni je jedinstvo le vesoljna cerkev, ono cerkev, ki vse vernike obsega. Kdor ljubi Krista, brat mi je; jaz gledam le na njegovo ljubezen, ne pa na njegovo znamenje. Sv. Avgustin, sv. Janez Krizostom, Gerson, Melanchthon, Jeremija Taylosd, Bunyan, Fenelon, Law, Channing so vojniki te nebeške vojske. Njih beseda mi nič ni mari; a zastava njih je moja zastava, namreč zastava resnice.

Dobro, dobro, Naman! rekel je Truth položivši roko na ramo mladega duhovnika; spreobrnite mi tega nevernika.

Vi sami ste neverniki! vzkliknil sem. Tukaj, mislim, sem jaz jedini kristijan, ali, če vam je ljubše, jedini katolik v pravem pomenu besede. Vi razkosujete vero ter jo vsakateri muhi izročate, jaz sam pa, zvest starim in trdnim načelom, hočem le jedno veroizpoved, ki naj bode zakon človeškemu duhu; da bi pa ohranil ta zakon resnice, kličem posvetno oblast na pomoč. (Dalje prih.

vrže pod mizo. Potem pa izvleče mošnjico in da radovoljno kmetu goldinar, rekši: „Tu imate, samo pustite me.“

Zunaj se je zbralo več radovednih ljudi in tem je pripovedoval napominani gospodar, da mu ni nihče nič hotel, pa je zbežal od njega. To ni nič prida človek, in nagovarjal jih je, da naj zvežejo tega „lumpa“ in zapró v klet. Ko je tujec slišal, kaj oni govorijo pod oknom, vzel je svojo palico, in bežal ven, če tudi ga je jedno dekle prosilo, da naj nikar ne hodi, kajti v hiši mu itak ne sme nikdo nič storiti. Tekel je naravnost proti vodi. Od tistega časa ni več sluha ne duha o njem. Njegovo palico in robec našli so v vodi. Zato se sodi, da je najbrž v vodo pal in utonil, kajti tista noč je bila temna, voda pa velika.

Kmetje so 25. t. m. nekaj iskali po vodi, pa njegovega trupla neso našli. To iskanje bilo je pa le bolj šala, kakor pravo iskanje. Žandarmerija si tudi prizadeva, kaj zvedeti o njem, pa dosedaj brez uspeha. Čudimo se pa, da se kazensko sodišče za to prav nič ne zmeni, mislijo menda, naj le mirno počiva v hladnem in mokrem grobu. Radovedni smo, kaj bode obelodanila preiskava, če se sploh vrši. Kadar kaj natančnejega zvem, bodem vam že poročal.

Domače stvari.

— (Presvitli cesar) podaril je v svojem imenu in v imenu prestolonaslednika Rudolfa 500 gld. za spomenik slavnega pesnika Gundulića v Dubrovniku.

— („Matice Slovenske“) odbor imel je včeraj popoldne sejo. Na dnevnem redu bila je mej drugim volitev predsednika in podpredsednika. Dosedanji predsednik g. Grasselli izjavil je odločno, da volitve ne prevzame. G. ravnatelj Šuman g. prof. Pleteršnik in g. prof. Levec izrekli so se v enakem zmislu. Po petkratnji volitvi izvoljen bil je naposled predsednikom dr. Poklukar, njega namestnikom g. prof. Marn.

— (K slovenskemu uradovanju pri sodiščih) poroča se nam z Dunaja: Iz pravosodnega ministerstva je šlo do načelnika višjega sodišča Graškega naročilo, da je sestaviti in predložiti nove sodnje obrazce v dobrem slovenskem prevodu, da je v ta namen tudi v zvezo stopiti z deželnim sodiščem Ljubljanskim, oziroma z osobami tega sodišča, ki so uradni slovenščini učene. Da se ustanovi jednovito slovensko uradovanje v Slovincih, dobodo iste obrazce tudi slovenska sodišča pod Trstom. Ko se to dožene, seveda bodo trajale priprave več tednov, skrbelo se bode, da novi obrazci ne obležijo v nadsodnih uradih.

— („Ljubljanskega Zvona“) izšla je danes 5. številka. Vsebinsko prihodnjič.

— (O filharmoničnem društvu) piše nam strokovnjak: „V 26. dan t. m. bil je koncert vajencev glasbene šole filharmoničnega društva. Veliko povabil se je razposlalo in veliko bilo je naše pričakovanje, ko smo stopili v koncertno dvorano, da se prepričamo, koliko znajo gojenci glasbenega zavoda, ki je vsled visokih podpor in drugih dohodkov v prijetnem stanju, da plačuje 6 učiteljev in jedno učiteljico. Da smo se varali v svojem pričakovanju in malce potlačeni zapustili dvorano, temu je morda uzrok, ker smo pred kratkim bili pri javni skušnji (ne koncertu!) „Glasbene Matice“. Ondu bil je spored toli bogat in raznovrsten ter nastopalo je toliko solistov, da niti čutili nismo, da „Glasbene Matice“ šola še le dve leti obstaja. Kar se pa tiče koncerta gojencev filharmoničnega društva, mora se vsekako v prvo vrsto postaviti trio na treh goslih, trojno zastopanih. A čuditi se nam je, da filharmonično društvo doslej nema godbenega orkestra, to je, da nema gojencev za „vilo“, „cello“ in kontrabas, dočim je „Glasbena Matica“ po svojih gojencih izvajala tri točke za glasbeni orkester in glasbeno četvorko. Kar se tiče sviranja na glasoviru, radi priznavamo, da ima gospica Hohnova lepo tehniko. A neumestno se nam zdi, da se je na oder postavila baš ta moč. Mari nema filharmonično društvo gojencev za glasovir? Zakaj se neso svirale čvetero- in osmero-ročne točke po pravih učencih? V pevskem delu pela sta se dva dvoglasna ženska zbora in nastopila je solistkinja, katere skoro ni bilo čuti. Naravnost povemo, da smo bili v tem najbolj prenešeni. „Glasbene Matice“ zbornica šola obstaja še le od 15. novembra 1884, a pri zadnji skušnji pela sta se dva mešana zbora, jeden dvoglasni, jeden čveteroglasni ženski zbor in dva samospeva. Filharmonično društvo ima tri učne moči za

petje na razpolaganje. Ali bi se iz mnogih gojencev ne mogel sestaviti mešani zbor? Prav radi razložimo v tej zadevi mej strogo šolo in pevskim društvom. — O ostalem bilo bi najboljšo molčati, kajti s sviranjem, kakeršno smo čuli od slavne „Blärserschule“, naj bi se sicer potrpežljivo občinstvo ne nadlegovalo. Ne bodemo ugovarjali, da je mnogo težav, predno se ustanovi šola trobcev (blärserschule), niti se ne sme pričakovati, da se v dveh letih vzgojajo virtuozi, a to, kar smo tu čuli, kaže šolo trobcev vender v nekako slabi luči. Izobrazba trobcev v ta namen, da bi k večjemu sodelovali pri Doberletovih pogrebniških sprevedih, menda vender ni namen velikih podpor, ki se izdajajo za tak zavod. Konečno treba resnici na čast omeniti, da sta flavtist in klarinetist, učenca g. Sklenaf-a svoji nalogi jako povoljno zvršila.

— (Dr. Weitlof) razposlal je načelnikom raznih krajnih skupin nemškega „Schulvereina“ svarilo, naj se ne spuščajo v volilno agitacijo. Zdi se nam, da vender ni bilo brez vsega, ko se je poročalo, da vlada namerava razpustiti „Schulverein“.

— (Velike dijaške počitnice) se že letos morebiti prično v 1. dan julija meseca, da bodo trajale do 1. dne septembra. Poročali smo že, da je za tako premembo vneto prebivalstvo Dunajsko in je v tej stvari že mnogo izjav storilo ter jih predložilo naučnemu ministerstvu. Le-to bode se bistveno ravnalo po tem, kaj k premembi mislijo zdravniški krogi. V ponedeljek je bila pri baronu Conradu deputacija zdravnikov iz notranjega mesta Dunajskega in dr. Kraus je razlagal potrebo premembe z zdravniškega stališča ter poudarjal, da naj bi se že letos šolsko leto sklenilo s 1. dnem julija meseca, ker obeta letošnje poletje postati neznano vroče, ko je že že dni na Dunaji vročina prav „pasjednevná“. Naučni minister čutil se je na to obrazložbo tolikanj prepričanega, da je dejal, morebiti ukaže že letos preložitve velikih počitnic.

— (Izpred državnega sodišča) se nam piše z Dunaja: Nadzorsko ravnateljstvo v Trstu poslalo je do društev „Società operaia Triestina“ in „Unione ginnastica“ naredbo, da svojih zastav nikakor ne smeta postavljati na dan, če poprej za vselej posebič nista dobili dovoljenja od oblasti. To naredbo potrdilo je namestništvo v Trstu in notranje ministerstvo. Zato sta se rečeni društvi pritožili do državnega sodišča, češ, da ta naredba zadeva ob pravo društveno. V 25. dan t. m. je bila razprava. Zastopnik notranjega ministerstva je poudarjal, da se z zastavami navadno uganjajo demonstracije, to pa bi v mestu, kjer prebiva več narodnosti, bilo nevarno za javni mir in red, če bi se z zastavami hodilo na beli dan, kadar bi se komu zljubilo; zategadelj je naredba nadzorskega ravnateljstva opravičena in društvo se mora pod njo upogniti. Zastopnik pritožnikov pa je dejal, da društva nimajo zastav za to, da bi bile v skrinji zaprte; spomina se dogodbe v tridesetletni vojni. Ko so Švedi napadli Prago, branili so jo tudi židje in bili zelo pogumni. Cesar je to pohvalil in zato tudi jim dovolil, da smejo na svoji občinski hiši obesiti zvon, — toda zvoniti z njim, tega ne smejo. Zagovornik trdi, da je prav, če je za javne obhode potreba zastavam dovoljenja od oblasti; toda, če bi se to zahtevalo za vsaki drug slučaj, tudi na primer tedaj, ko se ima zastava izobesiti, bilo bi potem statutarno določilo popolnem jalovo. Državno sodišče pa izjavlja v svoji razsodbi, da rečena naredba ni prekršila člena 12. osn. drž. zakonov in sicer zato ne, ker je bila dana v prid javnemu miru in redu za posamične tako, kakor za društva. Društvom so v pravilih dovoljene zastave, a s tem ni še izrečeno, da za nje ne veljajo nadzorske naredbe. Rečena naredba se ne tiče niti obstoja društvenega, niti delovanja društvenega; torej se ne zadeva ob osnovno uzakonjeno pravico, da je smeti ustanovljati društva.

— („Slovanský Sborník“), česki mesečnik, ki ga ureduje Jelinek, prinaša v 5. letošnjem snopiču tudi spis: „Sigmund svob. pan Zojs, mecenáš slovinský“. V tem sestavku pisatelj B. Popelka jako dobro in temeljito popisuje zanimljivega moža v naši literaturi, podpornika Kopitarju, Vodniku in Ravnikarju.

— (V Štórěh) pri Celji razpočila se je v 28. dan t. m., ko so razbijali staro železo, bomba, ki je bila mej železjem. Dva delavca sta težko poškodovana.

— (Za živinsko sol), kako bi se priredila kot prepotrebno sredstvo v kmetiskem gospodarstvu, razpisala se je pred dvema letoma lepa nagrada,

toda nobeden nasvet, dasi jih je prišlo veliko v ministerstvo, ni bil potrjen in nagrada se ni imela komu oddati. Zato se je začelo misliti na to, da se soli sploh zniža cena in tako jo pristopnišo stori živinorejcu.

— (Iz Litije). V nedeljo 3. maja prirede Litijski pevci večerno pevsko zabavo v gostilni g. Oblaka s sledečim vspevom: 1. „Naprej“, moški zbor; 2. „Pozdrav“, Cepuder; 3. „Oblakom“, mešani zbor; 4. „Pred slovesom“, moški čveterospev; 5. „Domovini“, moški zbor; 6. „Na goro“, mešani zbor; 7. „Mihova ženitev“, čveterospev; 9. „Popotnik“, samospev s spremljevanjem glasovira; 10. Gluma „Damoklejev meč“; 11. „Sablja moja“, moški zbor. Začetek ob 1/8. uri zvečer. Ustopnina 50 kr. Ker se priredi ta veselica v blag namen, prosi obilne udeležbe odbor.

— (Iz Kroke) 29. aprila. Tukajšno pevsko društvo „Odmev“ napravi 3. maja svoj „Majev izlet“ v Železnike in Selce. Člani in prijatelji „Odmeva“ so prošeni, da se obilo udeležijo. Ko bi vreme ne bilo ugodno, preloži se izlet.

— (Razpisano) je mesto c. kr. vladnega svetnika in deželnega zdravstvenega referenta pri c. kr. deželni vladni kranjski. Prošnje do 20. maja t. m. Znanje slovenščine se ne zahteva (!).

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Krško 30. aprila. Krška meščanska šola je postala „agitationsbureau“. Sluga v potu obraza raznaša Šukljejevo brošuro. Ali je šola takim namenom posvečena?

Skofjaloka 30. aprila. Izid današnje volitve: Župan Valentin Sušnik; svetovalci: Jenko, Krenner, Deisinger, Guzelj.

Dunaj 30. aprila. „Wiener Zeitung“ objavlja zakon o kongru, zakon o zastavniški obrti z izvršilnimi naredbami.

London 29. aprila. „Standard“ poroča: Angleška vlada zmatra zasedanje Marušaka od strani Rusov za odločno rušenje dogovora z dne 17. marca. Zahtevala je od ruske vlade pojasnila. „Times“ pišejo: Z angleškim predlogom, da bi se preiskaval spopad v 30. dan marca, bila je združena ponudba: da se afganska meja dejanski uredi v ruskem zmislu, a s pridržkom neizogibnega pogoja, da Rusija pravoveljavno in brezpogojno jamči, da ne bode na noben način skušala, polastiti se Herata.

London 29. aprila. V spodnji zbornici čital je Fitzmaurice brzojavko Lumsdena iz Tirpula z dne 23. t. m. V njej omenjena je tudi vest Heratskega guvernerja, da so se Rusi proti Marušaku 12 milj naprej pomaknili. Danes došla brzojavka Lumsdenova govori mej drugim slučajno tudi o tem, da so Rusi nedavno Marušak zaseli. (Marušak je 5 geografskih milj od Penždeha proti jugu, ob reki Murgab, a vender še onkraj Lessar-jeve mejne črte, na potu proti afganski mejni trdnjavi Bala Murgab.)

London 29. aprila. Ruska vlada je zaukazala, da se takoj mobilizuje južna vojska, s tem bode 20.000 vojakov na razpolaganje. Tudi se je zaukazalo, da se deloma mobilizujejo druge ruske vojske.

Razne vesti.

* (30.000 gld.) podaril je grof Harrach za česko šolo na Dunaji. Srečni Čehi, ki imajo take rodoljube!

* (Zopet gledališče pogorelo.) V Nimes-u na južnem Francoskem pogorelo je v 21. dan t. m. tamošnje gledališče. Goreti je začelo ob 5. uri zjutraj in le z velikim trudom so ogenj omejili in rešili sosedne hiše. Gledališče pogorelo je do tal, le golo zidovje stoji po konci.

Narodne-gospodarske stvari.

Agrarno slovstvo.

(Konec.)

Ta misel me vodi, ko danes posnemljem troje knjižic, ki so ravnokar izišle v nemškem agrarnem slovstvu in ki dajejo nasvete za rešitev agrarnega vprašanja v Avstriji. B. Binder („Zur Krisis des Grundbesitzes“, Frick, Wien.) pravi, da so poglaviti razlogi kmetijskemu prevratu ti-le: Ameriška konkurencija, previsoki zemljiški davki, nedostatno uravnani zemljiški kredit ter nerazumno obdelovanje zemlje. Da pa se to zlo odpravi, nasvetuje pisatelj, naj se zemljarina zniža ali predrugači; naj se zemlja obdeluje umno, intenzivno in kraju primerno; naj se ustanovijo posojilnice na podstavi združbe in kadar treba, da država pomaga; le-te naj izpodrinejo sedanje zemljiško-kreditne zavode.

Alfred Skene, moravski odbornik, dal je pred meseci na svetlo knjižico o agrarni reformi, zlasti

z ozirom na moravskega kmeta („Beitrag zur Beurteilung der österr. Agrarfrage“, Frick, Wien). On našteva praven gori navedenih razlogov še naslednje: Prevelika svobodna razdelnost zemljišč, nadalje ker se preveč zemljišč kupi v jedni roki in ker je dedno pravo neugodno za zemljiškega gospodarja. Skene tedaj priporoča, naj se dajo zakoni, ki bodo branili zadolževanje zemljišč, ki bodo omejevali svobodno razdelnost zemljišč ter branili, delati latifundije, ki bodo uravnavali zemljiški kredit v prid zemljiškega gospodarja; mali kmet nema biti zmožen za menice, zemljišče naj se obremeni le za tretjino svoje vrednosti, nadalje hoče prisilno amortizacijo zemljiških posojil in slednjič, naj se zdatna uvoznina naloži na vnanja žita in na tujo obrtovino, praktični Američani zmirom tako delajo.

K tema spi-oma omenjam še spis Karla Preserja „Die Erhaltung des Bauernstandes und die Grundeigentumsfrage. Prag. Calve“. Ta pisatelj je živo uverjen, da je politična potreba, imeti, ohraniti in dobiti se dober, trden kmetijski stan. Poglavito, kar tira v propad kmetijstvo, je njemu obremenjenost, razdeljevanje zemljišč vsled dednega prava in drugih pravnih ustanov. „Prvo, da se kaj zboljša, je odstraniti sedanje dolgove z zemljišč, to pa z novim razbremenilom zemljiškim“. Za tem pa je treba poskrbeti, da kmet znova ne zagazi v dolgove in v podrobno gospodarstvo, kar pa se ubrani le z omejitvijo dednega in posestnega prava. „Če mislimo“, pravi Preser, „priti do jedine pravega konca, rekse do zemljišča, kolikor moči nezadolženega, potem moramo lastnini vzeti usiljeni značaj, kakor da je navadno blago, a dati nazaj značaj, da je rodbinska svojina. Temu se sicer upira pravo rimsko, a če njega ne odstranimo tudi ni misliti na reformo agrarnih zakonov“. Pisatelj postavlja dvanajst nasvetov. Deloma se ujemajo z nasveti gore imenovanih dveh pisateljev, deloma so drugi. Izlasti zahteva Preser, naj se zemljiški zakoni gladko predručajijo, zemljišča razbremenijo s pomočjo državnih in deželnih rentnih bank, naj se znova na noge postavijo nerazrušna kmetijska, rodbinska posestva in naj se kmetijska lastnina kar nič ne more zadolžiti. Vidi se torej, da ti nasveti hočejo poprav in prememb, ki bi globoko zaorale v sedanje zemljiško, svojinsko pravo in sploh v zemljiški promet, v prometno svobodo. A brez dvojbe bi take premembe dale trdno podstavo kmetiskemu obstoju.

Gg. peveci Ljubljanske Čitalnice!
Podpisani odbor Vas uljudno prosi, da se glavne pevske skušnje, ki bodo v petek za „Jenkov večer“, polnoštevilno udeležite.

Na zdravje!
Pevskega zbora odbor.

Umrli so v Ljubljani:

28. aprila: Josip Kozin, hišni posestnik, 36 let, Poljske ulice št. 11, za jetiko.

V deželni bolnici:

27. aprila: Josip Juvan, delavec, 44 let, je bil umrlo prinešen.

28. aprila: Fran Vavpotič, delavec, 28 let, za vnetjem možganov.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trov	Nebo	Mo-krina v mm.
29. aprila	7. jutraj	730.49 mm.	11.4° C	sl. zah.	jas.	1.10 mm.
	2. pop.	728.49 mm.	22.7° C	sl. jvz.	d. jas.	
	9. zvečer	728.49 mm.	12.2° C	sl. vzh.	d. jas.	dežja.

Srednja temperatura 15.4°, za 4.4° nad normalom.

Dunajska borza

dné 30. aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	78 gld. 85	kr.
Srebrna renta	79	20
Zlata renta	104	—
5% marcna renta	94	35
Akcije narodne banke	850	—
Kreditne akcije	277	30
London	126	60
Srebro	—	—
Napol.	9	99

C. kr. cekini	5 gld. 90	kr.
Nemške marke	81	95
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld	125
Državne srečke iz l. 1864	100 gld	167
4% avstr. zlata renta, davka prosta	105	25
Ogrska zlata renta 6%	93	10
5% papirna renta 5%	89	10
5% štajerske zemljišče odvez obliq	104	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld	112
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	—
Prior obliq Elizabetine zapad. železnice	113	—
Prior obliq Ferdinandove sev. železnice	105	50
Kreditne srečke	100 gld	178
Rudolfove srečke	10	17
Akcije anglo-avstr. banke	120	96
Tramway-društ. velj. 170 gld a v	213	—

Poslano.

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GLIESSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najbolje okrepljujuče piče,
i kas izkušani lek proti trajnom kašlju plućevine i
želudca bolesti grkljana i proti mehurnim kataru,
HINKE MATTONIJA
Karlovi vari i Widn.

Štacuna z mešanim blagom

ali tudi le prostor, kjer je prej že bila, se išče v kakem večjem kraju **Kranjske**. Ponudbe prevzame iz uljudnosti pod črkama **C. P.** upravništvo „Slov. Naroda“. (237—6)

Strelovode

najboljše sestave ali material razpošilja najceneje
mehanična tovarna **Karel Vejtruba**
v **Karlínu**, na **Českem**. (245—2)

Priporočilo.

Za prihajajočo

pomladansko sezono

priporoča podpisana tvrdka svojo bogato in raznovrstno zalogo francoskega in angleškega blaga naj-novejše mode, izdeluje obleko po najmodnejšem in najrazličnejšem kroji ter jako solidno in po zmerni, ceni.

S spoštovanjem
F. Casermann.

(148—13)

Kuverte s firmo

„NARODNA TISKARNA“
v Ljubljani.

priporoča po nizki ceni

Dr. Schmidt-ovi uspešni prilepki za kurja očesa

uporabljajo se že mnogo desetletij kot brez bolečine in zanesljivo delujoče sredstvo v popolno odstranitev kurjih oces.

Uspeh teh dr. Schmidt-ovih prilepkov za kurja očesa je skoro osupljiv, kajti po opetovanju rabi teh prilepkov se odpravi vsako kurje oko brez vsake operacije.

Cena škatljici s 15 prilepkami in z rožnim diletom za izdiranje kurjih oces **23 kr. a. v.**

NB. Pri nakupu teh preparatov blagovoli p. n. občinstvo vedno zahtevati Bittner-jeve izdelke in samo one za prave priznati, kateri imajo polno firmo: „Julius Bittners Apotheke in Gloggnitz“, in vsake druge podobne izdelke kot nevedne zavrniti. (461—25)

Glavna razpošiljalna zaloga: **Gloggnitz**, Nižje-Avstrijsko, lekarna **J. Bittner-ja**.

Dr. Schmidt-ove prilepke za kurja očesa in dr. Behr-ov živčni ekstrakt prodajata v Ljubljani lekarnarja: **J. Svoboda** in **J. pl. Trnkoczy**.

Dr. Behr-ov

živčni ekstrakt

izdeluje se po zdravniškem predpisu iz lekarskih zelišč ter se že dolgo vrsto let obnaša kot izvrstno sredstvo proti živčnim boleznim, kakor proti bolečinam na živcih, migreni, ischiadi, bolečinam v križi in hrbtnem mozgu, božjasti, otrpnenju, oslavljenju in polucijam. Na dalje se dr. Behr-ov živčni ekstrakt z najboljšim uspehom rabi proti: protinu in trganju, otupelosti mišic, trganju v členkih in mišicah, nervoznemu glavobolju i šumenju v ušesih. Dr. Behr-ov živčni ekstrakt se uporablja le zunanje. Cena steklenici s točnim navodom uporabe **70 kr. a. v.**

Več voz, novih in starih, velikih kočij (Landauer), kolesljev, faetonov

proda se prav po ceni

(252—1)

v Igriških ulicah h. št. 8.

Mizarske pomagache

potrebuje takoj

(253—1)

Fr. Fajdiga, mizar v **Kamniku**.

Poročilo velike važnosti!

Zanesljivo in radikalno ozdravljenje

epilepsije

(padavice)

z novim, temeljito izkušenim sredstvom.

Dočim se je tudi po neprestani porabi bromovega kalija le v redkih slučajih moglo konstatovati ozdravljenje te bolezni, se je sedaj posrečilo pripraviti zdravilo, ki je pokazalo največje vspehe, zanesljivo in radikalno pomaga v vseh kroničnih slučajih ter je zategadelj velikega pomena za vse bolnike, ki so dozdaj zastoj iskali pomoči proti tej strašni bolezni.

Mnogobrojna spričevala in premije od oseb vseh stanov.

Za ozdravljenje potrebna zdravila z vodilom, kako jih rabiti, razpošiljajo se v originalnih zavitkih proti poštnemu povzetju ali predpošiljati zneska 20 frankov ali 16 mark. (110—10)

Naročila naj se adresujejo neposredno na me.

S. Riebschläger, specialist.

Berlin S., Brandenburgstrasse 35.

NAJBOLJŠI

PAPIR ZA CIGARETE
je pristni

LE HOUBLON

Francoski fabrikat

Cawley-jev & Henry-jev v Parizu.

PRED PONAREJANJEM SE SVARI!!!

Pravi je ta papir za cigarete samo tedaj, če ima vsak list znamko **LE HOUBLON** in vsak karton nosi varstveno znamko in signaturo.

Plznsko uležano pivo.

Usojamo si s tem naznanjati, da se bo točarenje našega piva pričelo v 1. dan maja 1885, ter pričakujemo z veseljem obilnih naročil.

S spoštovanjem

Meščanska pivovarna v Plznu,

ustanovljena leta 1842.

Glavna zaloga v Gradci pri F. SCHEDIOWY,

Annenstrasse 19.

Izdatelj in odgovorni urednik: **Ivan Železnikar.**

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.

(250—2)